

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความคาดหวัง พฤติกรรมการเปิดรับและความพึงพอใจ
ของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งเสียนเยอะเป้่า มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาลักษณะของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งเสียนเยอะเป้่า
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งเสียนเยอะเป้่า
3. เพื่อศึกษาความคาดหวังที่ต้องการให้นำเสนอในหนังสือพิมพ์ซึ่งเสียนเยอะเป้่า
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่ได้รับจากผู้อ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งเสียนเยอะเป้่า
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวัง พฤติกรรมการเปิดรับและความพึงพอใจของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งเสียนเยอะเป้่า

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งเสียนเยอะเป้่าจำนวน 258 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถามที่มีลักษณะคำถามแบบปลายเปิด และปลายปิดชนิดเลือกตอบ และมาตราส่วนประเมินค่า สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การวิเคราะห์เนื้อหา ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ลักษณะทั่วไปของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งเสียนเยอะเป้่า พบว่า ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งเสียนเยอะเป้่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 69.8 มีอายุมากกว่า 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 65.0 เกิดในประเทศไทยและจีนพอ ๆ กัน คิดเป็นร้อยละ 50.0 ส่วนใหญ่มีสัญชาติไทย คิดเป็นร้อยละ 69.0 อยู่ในเมืองไทยมากกว่า 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.3 รองลงมาได้แก่ 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.7 กลุ่มตัวอย่างระบุว่าต้องการให้รัฐบาลไทยมีสัมพันธ์ทางการทูตกับจีนแผ่นดินใหญ่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.0 ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 23.3 รองลงมาได้แก่อนุปริญญา คิดเป็น

ร้อยละ 22.9 ไม่เคยเข้าโรงเรียนเลยคิดเป็นร้อยละ 20.2 ส่วนใหญ่ไม่มีอาชีพ(เป็นพ่อบ้าน แม่บ้าน) คิดเป็นร้อยละ 51.2 รองลงมาได้แก่เป็นพนักงานบริษัท/ลูกจ้าง คิดเป็นร้อยละ 28.7 มีรายได้ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 66.3 จำนวนสมาชิกในครอบครัวมีประมาณ 4-5 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7 สมาชิกคนอื่น ๆ ในครอบครัวที่อ่านหนังสือพิมพ์ได้แก่ พ่อ และ ญาติ คนอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 20.2 ตามลำดับ

ความรู้ทางด้านภาษาของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งเสียนเยอะเป๋ พบว่า ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งเสียนเยอะเป๋ ส่วนใหญ่มีความรู้มากที่สุดคือภาษาจีน ด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน คิดเป็นร้อยละ 100.0 มีความรู้ภาษาไทย ด้านการฟัง และการพูด คิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงมาได้แก่การอ่านและการเขียน คิดเป็นร้อยละ 72.1 และ 60.1 ตามลำดับ ส่วนภาษาอังกฤษ มีความรู้ด้านการพูด อ่าน เขียน คิดเป็นร้อยละ 33.7 และฟังคิดเป็นร้อยละ 32.2

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งเสียนเยอะเป๋ พบว่า ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งเสียนเยอะเป๋ ส่วนใหญ่อ่าน 2-3 ครั้งใน 1 สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 34.1 ใช้เวลาในการอ่านแต่ละวัน ประมาณ 21-40 นาที คิดเป็นร้อยละ 32.6 รองลงมาได้แก่ 41-60 นาที คิดเป็นร้อยละ 21.3 ส่วนใหญ่อ่านเอง คิดเป็นร้อยละ 86.4 และผู้อ่านโดยส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งเสียนเยอะเป๋ จากการรับเป็นสมาชิกจากแหล่งต่าง ๆ คือรับเป็นสมาชิกเองที่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 32.2 รองลงมาได้แก่บริษัทรับเป็นสมาชิก คิดเป็นร้อยละ 13.6 และยังมีร้านค้า ร้านกาแฟที่บอกรับเป็นสมาชิกอีกคิดเป็นร้อยละ 9.3

การรับหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นนอกจากหนังสือพิมพ์ซึ่งเสียนเยอะเป๋ พบว่า ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งเสียนเยอะเป๋ ส่วนใหญ่รับหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น คิดเป็นร้อยละ 69.4 ฉบับที่รับเป็นภาษาจีนได้แก่ ตงฮั่วยิดเป๋ คิดเป็นร้อยละ 55.8 รองลงมาได้แก่เอเซียนิวส์ คิดเป็นร้อยละ 30.7 ฉบับที่รับเป็นภาษาไทยได้แก่ ไทยรัฐ คิดเป็นร้อยละ 25.1 ข่าวสด คิดเป็นร้อยละ 22.3 ตามลำดับ

การรับข่าวสารประจำวันจากสื่ออื่นนอกจากหนังสือพิมพ์ซึ่งเสียนเยอะเป๋ พบว่า ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งเสียนเยอะเป๋ทุกคนรับข่าวสารประจำวันจาก สื่อโทรทัศน์ แต่ที่ฟังวิทยุ หรืออ่านนิตยสาร/วารสาร มีน้อยกว่าร้อยละ 50 กลุ่มตัวอย่างระบุว่ารับข่าวสารจากโทรทัศน์บ่อยเป็นประจำคิดเป็นร้อยละ 63.2 ส่วนสื่ออื่นรับน้อยในระดับปานกลาง โดยรับฟังวิทยุคิดเป็นร้อยละ 23.3 และอ่านนิตยสาร/วารสารคิดเป็นร้อยละ 13.6

วัตถุประสงค์ในการอ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งเขียนเยอะเป๋า พบว่า ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งเขียนเยอะเป๋า มีวัตถุประสงค์ในการอ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งเขียนเยอะเป๋าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.81$) วัตถุประสงค์ในการอ่านระดับมากได้แก่ อ่านเพื่อหาความรู้ทั่ว ๆ ไป คิดเป็นร้อยละ 58.6 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.23$) รองลงมาได้แก่ เพื่อทราบความเป็นไปในบ้านเมือง คิดเป็นร้อยละ 54.3 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.17$) และเพื่อทราบข่าวสารการเมืองคิดเป็นร้อยละ 45.0 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.89$) กลุ่มตัวอย่างระบุว่าวัตถุประสงค์ในการอ่านระดับปานกลางได้แก่ เพื่อทราบความเคลื่อนไหวในวงการชาวจีนในประเทศไทยคิดเป็นร้อยละ 59.4 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.09$) รองลงมาได้แก่ เพื่อทราบความเคลื่อนไหวในวงการชาวจีนในประเทศอื่นคิดเป็นร้อยละ 55.4 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.13$) และเพื่อทราบความเคลื่อนไหวในวงการชาวจีนในประเทศจีน คิดเป็นร้อยละ 47.7 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.97$) เรื่องที่ไม่ใช่เหตุผลในการอ่าน ได้แก่ ต้องการความรู้ความเคลื่อนไหวของบุคคลที่รู้จักคิดเป็นร้อยละ 44.2 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยระดับน้อย ($\bar{X} = 1.02$)

ความคาดหวังเกี่ยวกับเนื้อหาที่ต้องการให้นำเสนอในหนังสือพิมพ์ซึ่งเขียนเยอะเป๋า

พบว่า ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งเขียนเยอะเป๋า มีความคาดหวังโดยรวมเกี่ยวกับเนื้อหาที่ต้องการให้นำเสนออยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.03$) เรื่องที่กลุ่มมีความต้องการมากที่สุดได้แก่ ข่าวต่างประเทศและข่าวเกี่ยวกับประเทศจีนคิดเป็นร้อยละ 24.8 หรือ คิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.50$) และระดับมากพอสมควร ($\bar{X} = 3.97$) ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ ประกาศต่าง ๆ (งานมงคล-ชาวแดง) คิดเป็นร้อยละ 20.2 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$) ส่วนเรื่องที่กลุ่มมีความต้องการมากพอสมควรได้แก่ ข่าวการเมืองในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 61.6 หรือ คิดเป็นค่าเฉลี่ยระดับมากพอสมควร ($\bar{X} = 3.80$) รองลงมาได้แก่ข่าวเกี่ยวกับประเทศจีน คิดเป็นร้อยละ 49.2 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับมากพอสมควร ($\bar{X} = 3.97$) และข่าวสังคม (ข่าวอาชญากรรม ข่าวชาวบ้าน) คิดเป็นร้อยละ 48.1 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับมากพอสมควร ($\bar{X} = 3.62$) เรื่องที่มีความต้องการปานกลางได้แก่ โฆษณาทั่วไปคิดเป็นร้อยละ 81.4 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.87$) เรื่องที่ต้องการน้อย ได้แก่ การทำนายโชคชะตาราศี คิดเป็นร้อยละ 43.0 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยปานกลาง ($\bar{X} = 2.53$)

ส่วนเรื่องที่ไม่ต้องการเลยได้แก่ วรรณกรรม นวนิยาย ภาพยนตร์ กลอน คิดเป็นร้อยละ 12.0 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.40$)

ความคาดหวังเกี่ยวกับรูปแบบทั่วไปที่ต้องการให้นำเสนอในหนังสือพิมพ์ขงเสียนเยอะเป่า พบว่า ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ขงเสียนเยอะเป่า มีความคาดหวังโดยรวมที่ต้องการให้นำเสนอเกี่ยวกับรูปแบบทั่วไปอยู่ในระดับมากพอสมควร ($\bar{X} = 4.00$) เรื่องที่มีความต้องการมากที่สุดได้แก่ ต้องการให้เสนอข่าวสารที่หลากหลายมากขึ้น นำเสนอข่าวที่สดและรวดเร็วมากขึ้น และการนำเสนอข่าวสารที่อ่านง่ายทั้งในแง่การใช้ภาษาและรูปแบบการเขียน คิดเป็นร้อยละ 67.8 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ย ระดับมากที่สุด และระดับมากพอสมควร ($\bar{X} = 4.56, 4.16$ และ 4.10) เรื่องที่ต้องการมากพอสมควรได้แก่ การนำเสนอข่าวสารที่จัดรูปหน้ามีสีสันน่าอ่าน คิดเป็นร้อยละ 50.8 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับมากพอสมควร ($\bar{X} = 4.30$) รองลงมาได้แก่ต้องการให้ลงรูปมากพอสมควร คิดเป็นร้อยละ 44.6 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับมากพอสมควร ($\bar{X} = 3.94$) ตามลำดับ

ความพึงพอใจในเนื้อหาที่ได้รับจากการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ขงเสียนเยอะเป่า พบว่า ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ขงเสียนเยอะเป่า มีความพึงพอใจในเนื้อหาโดยรวม ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$) เรื่องที่มีความพึงพอใจมากที่สุดได้แก่ ทำให้ได้รับทราบข่าวสารความเป็นไปของบ้านเมือง คิดเป็นร้อยละ 43.4 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับมากพอสมควร ($\bar{X} = 4.41$) รองลงมาได้แก่ทำให้ได้รับทราบข่าวสารพรรคการเมืองคิดเป็นร้อยละ 27.5 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับมากพอสมควร ($\bar{X} = 4.06$) และทำให้มีความรู้ในเรื่องต่างๆ ไปคิดเป็นร้อยละ 18.6 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง เรื่องที่มีความพึงพอใจมากพอสมควรได้แก่ ทำให้ได้รับข่าวสารความเป็นไปของบ้านเมืองคิดเป็นร้อยละ 55.5 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับมากพอสมควร ($\bar{X} = 4.41$) รองลงมาได้แก่ทำให้ได้รับทราบความเคลื่อนไหวในวงการชาวจีนในประเทศไทยคิดเป็นร้อยละ 55.0 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับมากพอสมควร ($\bar{X} = 3.58$) ทำให้ทราบความเคลื่อนไหวในประเทศจีน และทำให้ทราบความเคลื่อนไหวในวงการชาวจีนในประเทศอื่นคิดเป็นร้อยละ 46.1 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับมากพอสมควร ($\bar{X} = 3.53$) และระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$) ตามลำดับ เรื่องที่มีความพึงพอใจปานกลางได้แก่ เพื่ออ่านประกาศโฆษณาคิดเป็นร้อยละ 59.7 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.60$) รองลงมาได้แก่ ทำให้ได้รับทราบข้อมูลธุรกิจการค้าคิดเป็นร้อยละ 55.8 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ย

ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.21$) และเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงในเรื่องต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 50.8 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$) ส่วนเรื่องที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุดได้แก่ ทำให้ได้รับความเคลื่อนไหวของบุคคลที่รู้จักคิดเป็นร้อยละ 12.4 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.51$) และทำให้ได้รับความบันเทิงและการพักผ่อนคิดเป็นร้อยละ 10.9 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.86$)

ความพึงพอใจในคุณภาพและรูปแบบของการนำเสนอจากการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ ซิงเสียนเยอะเป่า

พบว่า ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ซิงเสียนเยอะเป่า มีความพึงพอใจในคุณภาพและรูปแบบของการนำเสนอโดยรวม ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$) เรื่องที่มีความพึงพอใจมากที่สุดได้แก่ การนำเสนอข่าวสารที่หลากหลายคิดเป็นร้อยละ 26.4 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับมากพอสมควร ($\bar{X} = 3.89$) รองลงมาได้แก่ การนำเสนอข่าวสารที่อ่านง่ายทั้งในแง่การใช้ภาษาและรูปแบบการเขียนคิดเป็นร้อยละ 12.4 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$) และการนำเสนอข่าวสารที่สดและรวดเร็วคิดเป็นร้อยละ 10.9 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับมากพอสมควร ($\bar{X} = 3.82$) เรื่องที่มีความพึงพอใจมากพอสมควรได้แก่ หนังสือพิมพ์จีนให้ข้อมูลข่าวสารเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 67.8 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับมากพอสมควร ($\bar{X} = 3.81$) รองลงมาได้แก่ การนำเสนอข่าวสารที่สดและรวดเร็วคิดเป็นร้อยละ 62.8 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับมากพอสมควร ($\bar{X} = 3.82$) และการพาดหัวข่าวเรื่องทั่ว ๆ ไป คิดเป็นร้อยละ 55.8 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับมากพอสมควร ($\bar{X} = 3.71$) เรื่องที่มีความพึงพอใจปานกลางได้แก่ การนำเสนอข่าวสารที่อ่านง่ายทั้งในแง่การใช้ภาษาและรูปแบบการเขียนคิดเป็นร้อยละ 70.5 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$) รองลงมาได้แก่ การนำเสนอข่าวสารที่จัดรูปแบบหน้าและมีสีสันน่าอ่านคิดเป็นร้อยละ 59.7 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.15$) และพึงพอใจในขนาดตัวหนังสือคิดเป็นร้อยละ 56.6 หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับมากพอสมควร ($\bar{X} = 3.51$)

การทดสอบความสัมพันธ์ของความคาดหวัง พฤติกรรมการเปิดรับ และความพึงพอใจในการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ซิงเสียนเยอะเป่า ผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อทราบว่า ความคาดหวัง พฤติกรรมการเปิดรับ และความพึงพอใจจากหนังสือพิมพ์ซิงเสียนเยอะเป่ามีความสัมพันธ์ในเชิงสอดคล้องซึ่งกันและกันหรือไม่ ปรากฏว่า เป็นไปตาม

สมมติฐานคือ ความคาดหวัง พฤติกรรมการเปิดรับ และความพึงพอใจมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก และความสัมพันธ์ของความคาดหวังกับพฤติกรรมการเปิดรับ ความคาดหวังกับความพึงพอใจมีความสัมพันธ์ในระดับสูง ส่วนพฤติกรรมการเปิดรับกับความพึงพอใจมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

ข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงรูปแบบการนำเสนอในหนังสือพิมพ์ซึ่งเสียนเยอะเป่า
พบว่า ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งเสียนเยอะเป่า ส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรปรับปรุงเนื้อหามากที่สุดได้แก่ ควรเสนอข่าวรวดเร็ว ฉับไว เพื่อจูงใจผู้อ่าน รองลงมาได้แก่เพิ่มสาระความรู้วิชาการใหม่ ๆ ข่าวสังคมชาวจีนควรเสนอข่าวให้กระชับขึ้น ด้านรูปเล่ม ควรเพิ่มขนาดตัวอักษรให้ใหญ่กว่าเดิม และเพิ่มสีสรรในเล่ม ด้านการใช้ภาษาส่วนใหญ่พอใจแล้ว ด้านเนื้อหาพอใจมากที่สุดได้แก่ ข่าวความเป็นไปในบ้านเมือง การเมืองระหว่างประเทศ เนื้อหาที่ไม่พอใจมากที่สุดได้แก่ ข่าวสังคมจีน และเนื้อหาเกี่ยวกับการทำนายโชคชะตา ด้านการตลาดและจำหน่ายเผยแพร่ ได้แก่ควรประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น และควรวางแผงขายตามสถานที่ต่าง ๆ ให้มากขึ้น

การอภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยพบว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งเสียเงินเยอะเป่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุมากกว่า 60 ปี มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่ไม่มีอาชีพ (เป็นพ่อบ้าน แม่บ้าน) รองลงมาได้แก่เป็นพนักงานบริษัท/ลูกจ้าง มีรายได้ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท มีสมาชิกในครอบครัว 4-5 คน สมาชิกคนอื่น ๆ ที่อ่านหนังสือพิมพ์เงินนอกจากตนเองคือ พ่อ และญาติคนอื่น ๆ

การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่า วัฒนธรรมของเงินมักจะสนับสนุนให้เพศชายเรียนต่อสูงกว่าเพศหญิง โดยมุ่งหวังว่าเพศหญิงจะต้องเป็นแม่บ้าน เพศชายจึงมีโอกาสในการแสวงหาความรู้ข่าวสารมากกว่าเพศหญิง ในเรื่องเพศนั้นมีส่วนกำหนดรูปแบบของเนื้อหาหนังสือพิมพ์เช่นเดียวกัน จะเห็นได้ว่าผู้ชายให้ความสนใจเรื่องของข่าวสารบ้านเมืองเศรษฐกิจและกีฬามากกว่าผู้หญิง ในขณะที่ผู้หญิงให้ความสนใจในเรื่องของแฟชั่นเรื่องการคร่ำครวญมากกว่าผู้ชาย วัย ในวัยผู้ใหญ่อาจให้ความสนใจข่าวสารบ้านเมืองเด็กวัยรุ่นสนใจเรื่องความบันเทิง อาชีพ นักธุรกิจให้ความสนใจเรื่องการบ้านการเมืองและเศรษฐกิจมากกว่าบันเทิง ในขณะที่ผู้ใช้แรงงานสนใจเรื่องใกล้ตัว เช่น เรื่องค่าแรง ปัญหาค่าครองชีพซึ่งตรงกับลักษณะประชากรศาสตร์ที่ รจิตลักษณ์ แสงอุไร (2530) ได้กล่าวไว้ว่า อายุ เพศ สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ การศึกษา และศาสนามีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร

ข้อที่น่าสังเกตประการหนึ่งคือผู้อ่าน ส่วนใหญ่เป็นพ่อบ้าน แม่บ้าน ไม่มีอาชีพ ซึ่งตรงกับที่แคทซ์ (Katz and others, 1974.) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์ต่าง ๆ ทางสังคมกับการแสวงหาความพึงพอใจของบุคคลสามารถอธิบายได้ว่าบุคคลที่มีโอกาสติดต่อทางสังคมน้อย เป็นโสด หย่าร้าง หรือแม่บ้านซึ่งใช้เวลาว่างส่วนมากอยู่กับบ้านคนเดียว มักจะแสวงหาความสัมพันธ์ทดแทนโดยการใช้สื่อ อย่างไรก็ตาม สถานะทางสังคม ก็เป็นเครื่องกำหนดในการอ่าน ผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจดี และสังคมสูงรักจะเลือกอ่านสิ่งพิมพ์จำพวกนิตยสารต่าง ๆ ได้นอกเหนือจากการอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน เช่น อ่านนิตยสารทางธุรกิจ นิตยสารทางด้านการบริหาร และนิตยสารประเภทส่งเสริมบุคลิกภาพเป็นต้น นักธุรกิจและผู้ที่มีการศึกษาสูงนอกจากอ่านหนังสือพิมพ์รายวันเพื่อรับทราบข่าวสารแล้ว ยังอ่านเนื้อหาต่าง ๆ เพื่อช่วยในการตัดสินใจในการดำเนินอาชีพที่เป็นอยู่ และเพื่อชีวิตความเป็นอยู่ของตนเองผู้อ่านส่วนใหญ่มีสมาชิกในครอบครัว 4-5 คน การอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์อาจนำมาเป็นประเด็นที่พูดคุยกันในครอบครัวได้ ซึ่งสอดคล้องกับที่ บลัมเบอร์ (Blumber, 1985) สรุปว่าผู้บริโภคสื่อจะอ่านเพื่อ

- ความเพลิดเพลิน
- มนุษย์สัมพันธ์ เช่นการใช้สื่อเพื่อให้มีเรื่องราวไปพูดคุยกับผู้อื่นเพื่อให้มีโอกาสได้ใช้เวลาอยู่ร่วมกับคนในครอบครัว
- เอกลักษณ์
- ติดตามข่าวสาร

การอ่านหนังสือพิมพ์ นอกจากกลุ่มตัวอย่างจะเป็นผู้อ่านแล้ว สมาชิกในครอบครัวคนอื่น ๆ อาจจะทำหรือใช้เป็นประเด็นสนทนาเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมได้

2. ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งเสียเงินเยอะเป่า ส่วนใหญ่อ่าน 2-3 ครั้งใน 1 สัปดาห์ ใช้เวลาในการอ่านแต่ละวัน ประมาณ 21-40 นาที รองลงมาได้แก่ 41-60 นาที ส่วนใหญ่อ่านเอง ผู้ตอบส่วนใหญ่ระบุว่า รับประทานสมาชิกมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างระบุว่า รับประทานหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นอีก หนังสือพิมพ์จีนได้แก่ ตงฮั่วยิดเป่า เอเชียนิวส์ ส่วนหนังสือพิมพ์ไทยได้แก่ ไทยรัฐ และข่าวสด นอกจากนี้ ทุกคนระบุว่า รับประทานข่าวสารจากโทรทัศน์ส่วนใหญ่รับประทานประจำ ส่วนสื่อวิทยุและวารสาร นิตยสารยังมีการรับข่าวสารจำนวนน้อย

การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะการอ่านหนังสือพิมพ์แต่ละครั้งต้องใช้เวลาอ่านประมาณ 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง เพราะหนังสือพิมพ์มีการนำเสนอข่าวสารที่หลากหลาย มีจำนวนหน้ามาก ผู้อ่านจึงต้องใช้เวลาในการอ่านพอสมควร และจากการที่ผู้ตอบส่วนใหญ่โดยรวมบอกรับเป็นสมาชิกมากที่สุดนั้น สอดคล้องกับเหตุผลประการสำคัญที่สุดที่หนังสือพิมพ์รายวันภาษาจีนยีนหยัดอยู่ได้คือผู้อ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งเสียเงินเยอะเป่ากว่า 50 เปอร์เซ็นต์เป็นสมาชิกประจำซึ่งทำให้หนังสือพิมพ์ซึ่งเสียเงินเยอะเป่าสามารถควบคุมจำนวนพิมพ์ให้สมดุลกับจำนวนจำหน่ายได้ไม่มีปัญหาเรื่องหนังสือพิมพ์เหลือ แม้จะมีการวางแผนบ้างแต่ทางโรงพิมพ์ก็แทบจะไม่ต้องรับคืน ถือว่าเป็นการขายขาดไปเลยจึงทำให้ไม่มีความเสียหายตรงนี้อย่างที่หนังสือพิมพ์อื่น ๆ ต้องประสบ

ในปัจจุบันมีหนังสือพิมพ์จีน 6 ฉบับและหนังสือพิมพ์ไทยมากมายหลายฉบับ กลุ่มตัวอย่างจึงสามารถเลือกบริโภคข่าวสารได้มากขึ้น จะเห็นได้จากการอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น ๆ เช่นตงฮั่วยิดเป่า เอเชียนิวส์ ไทยรัฐ และข่าวสด

เหตุผลอีกประการหนึ่งคือกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ทั้งภาษาจีนและภาษาไทยในด้านการฟัง พูด อ่านและเขียนจึงเลือกรับข่าวสารในรูปแบบที่หลากหลายแตกต่างกัน ส่วนสื่อวิทยุ นั้น กลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารน้อยกว่าสื่อโทรทัศน์และสื่อหนังสือพิมพ์ เพราะสื่อโทรทัศน์มีสิ่งดึงดูดความสนใจทั้งภาพและเสียง ประกอบกับกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ อายุมาก จึงอาจมีปัญหาทางด้านการฟังบ้าง ส่วนสื่อวิทยุเสนอข่าวแล้วไม่สามารถจะเปิดย้อนกลับมาฟังได้ ซึ่งต่างจากหนังสือพิมพ์ที่กลุ่มตัวอย่างสามารถอ่านย้อนไปมาได้ จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างรับข่าวสารจากสื่ออื่นคือโทรทัศน์ ซึ่งตรงกับที่ แกลโลเวย์และมิก (Galloway and Meek, 1981) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับแบบจำลองที่คาดหวังการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนของผู้รับสาร โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากนักศึกษาวิชาการสื่อสารจำนวน 30 คน ของมหาวิทยาลัยแมคไคว พบว่านักศึกษาชมโทรทัศน์เพราะมีความคาดหวังว่าจะได้รับความพึงพอใจและสอดคล้องกับที่ ไคบิน เงินสวัสดิ์ (2536) ศึกษาเรื่องความต้องการข่าวสารทางธุรกิจของนักธุรกิจรุ่นใหม่พบว่า นักธุรกิจรุ่นใหม่มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนจากสื่อหนังสือพิมพ์ธุรกิจและหนังสือพิมพ์รายวันมากที่สุด รองลงมาคือโทรทัศน์กับวิทยุ สำหรับความต้องการข่าวสารและการใช้ประโยชน์จากสื่อหนังสือพิมพ์พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความสนใจใช้ประโยชน์และต้องการปรับเนื้อหาข่าวในด้านการเงิน การธนาคารมากที่สุด

ผลการวิจัยอีกประการหนึ่งคือ ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งเสียเงินเยอะเป๋ามีวัตถุประสงค์ในการอ่านโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง วัตถุประสงค์ที่อ่านมากได้แก่ อ่านเพื่อหาความรู้ทั่ว ๆ ไป รองลงมา ได้แก่ เพื่อทราบความเป็นไปในบ้านเมือง และทราบข่าวสารการเมือง การที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้เป็นเพราะสื่อสิ่งพิมพ์มีส่วนช่วยให้การดำรงชีวิตของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากจากยุคที่ปราศจากสิ่งพิมพ์ มนุษย์สามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เพื่อนำไปประกอบอาชีพด้วยการเรียนรู้จากหนังสือ อาศัยสิ่งพิมพ์เป็นเครื่องมือถ่ายทอดข่าวสารและความรู้ต่าง ๆ ตลอดจนวิพากษ์วิจารณ์ปัญหาสังคมในแง่มุมต่าง ๆ ซึ่งจะเห็นได้อย่างชัดเจนจากสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือพิมพ์ที่แสดงออกถึงความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ด้วยการให้ข่าวสาร ความรู้และการวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องชีวิตความเป็นอยู่ และปัจจัยอื่นที่เป็นส่วนประกอบในการดำรงชีวิตของมนุษย์ให้มีความสุขสมบูรณ์ คือ การมีชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินการมีสุขภาพที่สมบูรณ์และมีการพักผ่อนหย่อนใจเป็นต้น ปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตมีอยู่มากมาย อาทิ ปัญหาทางสังคมที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ความไม่เป็นระเบียบของสังคม ปัญหาชนบทและปัญหาอื่น ๆ ที่สื่อสิ่งพิมพ์มีส่วนช่วยชี้แนะแนวทางแก้ไขปัญหาซึ่งสอดคล้องกับที่ ไฟรด์สัน ไรลีย์ และฟลาวเวอร์แมน (Friedson, Riley, and Flowerman, 1951) กล่าวว่าแรงจูงใจที่ต้องการเป็นที่ยอมรับของสมาชิกภายใน

สังคม จะเป็นสิ่งที่ช่วยกำหนดความสนใจในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการของตน ปรากฏการณ์นี้ เมอร์ตัน (Merton) เรียกว่า พฤติกรรมในการแสวงหาข่าวสาร หมายถึงผู้รับข่าวสารจะเลือกรับข่าวสารจากสื่อใดนั้น เป็นไปตามบทบาทและสถานภาพ ในสังคมของผู้รับสารและเหตุผลในการรับข่าวสาร ก็เพื่อนำไปเป็นหัวข้อในการสนทนา ซึ่งจะทำให้ผู้รับสารรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม (อ้างใน ยุบล เบญจรงค์กิจ, 2534)

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับที่ เสรี วงษ์มณฑา (2529 อ้างถึงในชิบ จิตนิยม, 2534:15) ได้สรุปว่าผลงานวิจัยต่าง ๆ ชี้ให้เห็นว่า การอ่านหนังสือพิมพ์ การรับฟังวิทยุและการชมรายการโทรทัศน์ของแต่ละบุคคล ขึ้นอยู่กับเหตุผล 6 ประการคือ

1. เพื่อต้องการรู้เหตุการณ์ โดยติดตามความเคลื่อนไหวและสังเกตการณ์รอบตัวที่จะได้รู้ว่าอะไรกำลังจะเกิดขึ้น เพื่อให้ทันเหตุการณ์ ทันสมัย และเรียนรู้ว่าอะไรเป็นสิ่งสำคัญที่ควรรู้
 2. เพื่อต้องการคำแนะนำ ในการปฏิบัติให้ถูกต้องและช่วยในการตัดสินใจในแต่ละวัน เพื่อความอยู่รอดในระบบของสังคมและการเมืองที่เป็นอยู่
 3. เพื่อนำเอาไปใช้ในการสนทนา
 4. เพื่อความตื่นเต้น(Excitement) เพื่อสร้างความรู้สึกว่าได้ร่วมอยู่ในเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นด้วย
 5. เพื่อเสริมความคิดเห็น ช่วยเสริมความคิดให้มั่นคงยิ่งขึ้นหรือช่วยสนับสนุนการตัดสินใจที่ได้กระทำลงไปแล้ว และ
 6. เพื่อความบันเทิง เพื่อความเพลิดเพลิน รวมทั้งการผ่อนคลายอารมณ์
- จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างมีจุดมุ่งหมายในการอ่านข่าวเพื่อความรู้ที่หลากหลายนั่นเอง

3 ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งเขียนเยอะเป่า มีความคาดหวังโดยรวมเกี่ยวกับเนื้อหาและรูปแบบที่ต้องการให้นำเสนอแบบเฉพาะเจาะจงอยู่ในระดับปานกลาง เรื่องที่มีความต้องการมากที่สุดได้แก่ ข่าวต่างประเทศ และข่าวเกี่ยวกับประเทศจีน เรื่องที่มีความต้องการมากพอสมควรได้แก่ ข่าวการเมืองในประเทศ ข่าวเกี่ยวกับประเทศจีน ข่าวสังคม (ข่าวอาชญากรรม ข่าวชาวบ้าน) และข่าวสังคมบุคคลในแวดวงสมาคมชุมชนชาวจีนในไทย

ความคาดหวังโดยรวมที่ต้องการให้นำเสนอทั่ว ๆ ไปอยู่ในระดับมากพอสมควร เรื่องที่มีความต้องการมากที่สุดได้แก่ ต้องการให้เสนอข่าวสารที่หลากหลายมากขึ้น และนำเสนอข่าวที่สดและรวดเร็วมากขึ้น และการนำเสนอข่าวสารที่อ่านง่ายทั้งในแง่การใช้ภาษาและรูปแบบการเขียน การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้สอดคล้องกับที่ ชวรัตน์ ษิตชัย (2523) กล่าวว่า ผู้รับข่าวสารมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อและข่าวสารของแต่ละคนจากปัจจัยพื้นฐานหลายประการ เช่นความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของมนุษย์ ดังนั้นสื่อมวลชนจึงถือเอาความอยากรู้อยากเห็นเป็นหลักสำคัญอย่างหนึ่งในการเสนอข่าวสาร ปกติมนุษย์จะอยากรู้อยากเห็นโดยเริ่มจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวมากที่สุดไปจนถึงสิ่งที่อยู่ห่างตัวเองมากที่สุดตามลำดับ เป็นความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งที่เกิดขึ้นในแง่ต่าง ๆ เช่น สาเหตุของเหตุการณ์ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นั้น รวมทั้งผลกระทบซึ่งอาจจะเกิดขึ้นกับตนเองหรือผู้อื่นด้วย นอกจากนี้ยังเกิดจากประโยชน์ใช้สอยของตนเอง ในฐานะที่เป็นผู้รับข่าวสารจึงต้องการแสวงหาและใช้ข่าวสารบางอย่างที่จะใช้เป็นประโยชน์แก่ตนเอง เพื่อช่วยให้ความคิดของตนบรรลุผล เพื่อให้ข่าวสารที่ได้มาเสริมสร้างบารมีเพื่อให้ได้ข่าวสารที่จะช่วยให้ตนเองได้รับความสะดวกสบาย รวมทั้งให้ได้ข่าวสารที่ทำให้ตนเองเกิดความสนุกสนานบันเทิงกลุ่มตัวอย่างจึงต้องการข่าวที่หลากหลายด้วย

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับที่ ศิริชัย ศิริกายะ และกาญจนา แก้วเทพ (อ้างในชิบ จิตนิยม 2534:14) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของผู้รับสาร ได้แก่ความต้องการทางสารสนเทศ เพื่อทราบถึงเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง สภาพปัจจุบันที่อยู่รอบตัวและสภาพปัจจุบันของสังคมและโลก ใช้เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น และสนองความสนใจเพื่อความต้องการรวมตัวและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเช่นการมองทะลุลึกเข้าไปในสภาพแวดล้อมของผู้อื่น การแสดงออกร่วมกับผู้อื่น การนำไปใช้ในการสนทนาและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และความต้องการความบันเทิง

4 ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ซิงเสียนเยอะเป่า มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรื่องที่มีความพึงพอใจมากที่สุดได้แก่ ทำให้ได้รับทราบข่าวสารความเป็นไปของบ้านเมือง ทำให้ได้รับทราบข่าวสารการเมือง และการนำเสนอข่าวสารที่หลากหลาย และเรื่องที่มีความพึงพอใจมากที่สุดสมควรได้แก่ หนังสือพิมพ์จีนให้ข้อมูลข่าวสารเพียงพอ การพาดหัวข่าวเรื่องทั่ว ๆ ไป และการนำเสนอข่าวสารที่สดและรวดเร็ว

การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ ตรงกับที่สุรัตน์ นุ่มนนท์ (2528) ได้กล่าวว่า สื่อสิ่งพิมพ์มีส่วนช่วยในการดำรงชีวิตมนุษย์ โดยเป็นเครื่องมือถ่ายทอดข่าวสารและความรู้ต่าง

๗ สื่อประเภทหนังสือพิมพ์ มีการเสนอเนื้อหาเพื่อการดำรงชีวิตที่มีทั้งเรื่องการเมือง เศรษฐกิจ ศิลปวัฒนธรรม และสิ่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการค้าจุนทางจิตใจ เช่น ต้องการพักผ่อนหย่อนใจได้รับความบันเทิง มีงานอดิเรกทำในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นการตกแต่งบ้านเรื่อง การออกกำลังกาย การเล่นกีฬา หรือการดูกีฬา สื่อสิ่งพิมพ์สามารถให้ข่าวสาร และแนะนำในเรื่องการพักผ่อนหย่อนใจในทางต่าง ๆ ได้ ดังจะเห็นได้ว่าสื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทหนังสือพิมพ์และนิตยสารจะมีเรื่องราวเกี่ยวกับภาพยนตร์ วิทยุโทรทัศน์ วิดีโอ และดนตรี เป็นต้น ซึ่งในการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ดังกล่าวนอกจากการเลือกสรรแล้วยังต้องมีการจูงใจในการอ่านของผู้่านอีกด้วย สำหรับหนังสือพิมพ์รายวันผู้อ่านอาจจะเลือกซื้ออ่านโดยวิธีการดูจากพาดหัวข่าว การเล่นตัวอักษร การเสนอภาพเด่นในหน้าหนังสือพิมพ์ ปกติแล้วผู้อ่านจะอ่านหนังสือพิมพ์แทบไม่ถึงครึ่งหน้าของจำนวนเนื้อที่ทั้งหมด จึงต้องมีสิ่งทีกระตุ้นสายตาผู้อ่านให้มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการพาดหัว การจัดหน้า การเขียนเรื่องให้ตื่นเต้น เป็นต้น จึงเป็นไปได้ว่าลักษณะการพาดหัวข่าวน่าสนใจก็ทำให้กลุ่มตัวอย่างพึงพอใจ นอกจากนี้แล้วรูปแบบของเนื้อหาที่อ่านนั้นวิเคราะห์ได้ว่าอ่านเพื่อรับทราบข่าวสาร เพื่อความรู้ หรือเพื่อก่อให้เกิดความคิด เนื้อหาที่อ่านนั้นก็แตกต่างกันไปด้วย หนังสือพิมพ์รายวันจึงมีรูปแบบของเนื้อหาที่อ่านหลายรูปแบบเช่น เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับกิจการสาธารณะ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเมืองในประเทศ เศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม ข่าวสารและเรื่องราวจากต่างประเทศ และเนื้อหาที่มนุษย์ให้ความสนใจ เกี่ยวกับอาชญากรรม ความตื่นเต้น ความรัก ความทุกข์โศก ความผิดพลาดของมนุษย์และสัตว์ การอ่านเรื่องราวทำนองนี้ก่อให้เกิดผลตอบสนองสร้างความพึงพอใจให้กับผู้อ่านทันที เนื้อหาทำนองนี้ไม่จำกัดเฉพาะข่าวสารเพียงอย่างเดียวเนื้อหาที่เป็นบทละครจากวิทยุโทรทัศน์ที่ตีพิมพ์ในหน้าหนังสือพิมพ์รายวันก็เป็นเนื้อหาที่สร้างความพึงพอใจให้กับผู้อ่านได้เช่นกัน และที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งคือ เรื่องของเวลาเพราะหนังสือพิมพ์รายวันมีความรวดเร็วในด้านการเสนอเหตุการณ์ที่ปัจจุบันทันด่วนเน้นความรวดเร็ว ดังนั้นข่าวที่นำเสนอในแต่ละวันจึงมีความสดและรวดเร็วอยู่เสมอ

5 การที่ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับและความพึงพอใจในทิศทางเดียวกัน ระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรณี ผู่วรรณรัตน์(2536) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับการเปิดรับความคาดหวังประโยชน์และความพึงพอใจ ที่ได้รับจากการชมรายการธรรมะทางโทรทัศน์ของสมาชิกชมรมพุทธศาสนาในกรุงเทพมหานคร พบว่า เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพทางครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับรายการธรรมะทางสื่อโทร

ทัศน ความคาดหวังประโยชน์มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับรายการธรรมชาติทางโทรทัศน์ การเปิดรับและความคาดหวังประโยชน์มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจจากการเปิดรับ รายการธรรมชาติทางโทรทัศน์ และสอดคล้องกับที่ ชนิตา พลศรี(2509) ศึกษาถึงความ คาดหวังและความพึงพอใจของเยาวชนที่มีต่อการจัดนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นการศึกษาการใช้ประโยชน์จากสื่อพิเศษ โดยการศึกษาระดับความคาดหวัง และความพึงพอใจที่เยาวชนได้รับการชมนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์กับ กลุ่มตัวอย่าง 440 คน โดยการใช้แบบสอบถามกับเยาวชนที่เข้าชม วัดค่าความคาดหวัง ของเยาวชนที่จะได้รับ พฤติกรรมการชมนิทรรศการและความพึงพอใจที่ได้รับพบว่า ใน ด้านความคาดหวังประโยชน์ตามลำดับความสำคัญคือ ต้องการมีความรู้รอบตัวกว้างขึ้น ต้องการเป็นคนรู้จักใช้ความคิดอย่างมีเหตุผล ต้องการดูความแปลกใหม่และสิ่งที่น่าสนใจ เต็ม และต้องการได้รับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ส่วนความพึงพอใจที่ได้รับ เยาวชนส่วน มากได้รับความพึงพอใจตามลำดับคือ มีความรู้กว้างขวางขึ้น ได้ดูความแปลกใหม่และสิ่ง ที่น่าสนใจ เข้าใจวิชาที่เรียนในห้องเรียนได้ดีขึ้น เป็นคนรู้จักใช้ความคิดอย่างมีเหตุผล และได้รับความรู้ความคิดทางวิทยาศาสตร์ซึ่งอาจนำไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับที่ นฤมล มิ่งคลิกุล (2533) ได้ศึกษาถึงความ สัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมและประชากรกับความต้องการ และความ พึงพอใจในข่าวสารการเมืองของประชาชนในเขตอำเภอดำเนินสะดวก ผลการวิจัยปรากฏ ว่าตัวแปรอาชีพมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในข่าวสารการเมือง และอย่างไรก็ตาม ความต้องการข่าวสารการเมืองก็มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในข่าวสารการเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน และตรงกับที่ วันทนีย์ แสนภักดี (2533) ได้ศึกษาความ คาดหวังและความพึงพอใจที่ได้รับจากสื่อมวลชนและความต้องการทางการเมืองของนัก ศึกษาวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา เป็นการศึกษาค้นคว้าความแตกต่างและความสัมพันธ์ ระหว่างความต้องการรับรู้ทางการเมืองจากสื่อมวลชน ความคาดหวังพฤติกรรมการเปิด รับสื่อ และความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยาพบว่าความคาดหวัง พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ และความต้องการรับรู้ทางการเมือง มีความสัมพันธ์กับความพึง พพอใจ

6 การที่กลุ่มตัวอย่างให้ข้อเสนอแนะว่า ควรปรับปรุงเนื้อหามากที่สุดได้แก่ ควรเสนอข่าวรวดเร็ว จับใจ เพื่อจูงใจผู้อ่าน รองลงมาได้แก่เพิ่มสาระความรู้วิชาการ ใหม่ ๆ ด้านรูปเล่ม ควรเพิ่มขนาดตัวอักษรให้ใหญ่กว่าเดิม ด้านการใช้ภาษาส่วนใหญ่พอ ใจแล้ว ด้านเนื้อหาพอใจมากที่สุดได้แก่ ข่าวความเป็นไปในบ้านเมือง การเมืองระหว่าง ประเทศ เนื้อหาที่ไม่พอใจมากที่สุดได้แก่ ข่าวสังคมจีน และเนื้อหาเกี่ยวกับการทำนาย โชคชะตา ด้านการตลาดและจำหน่ายเผยแพร่ ได้แก่ควรประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น ควร วางแผนขายตามสถานที่ต่าง ๆ ให้มากขึ้น การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้สอดคล้องกับที่ เสรี

วงษ์มณฑา (2529) กล่าวว่า การอ่านหนังสือพิมพ์ การรับฟังวิทยุ และการชมรายการโทรทัศน์ของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับเหตุผลคือ เพื่อต้องการรู้เหตุการณ์โดยติดตามความเคลื่อนไหวเพื่อให้ทันเหตุการณ์ทันสมัย เพื่อต้องการคำแนะนำกลุ่มตัวอย่างจึงเสนอให้เพิ่มสาระความรู้วิชาการใหม่ ๆ เนื่องจากกลุ่มผู้อ่านเป็นผู้ที่มีอายุมากกว่า 60 ปี จึงอาจจะมีสายตายาว ซึ่งมองใกล้ไม่ชัดเจน จึงเสนอให้เพิ่มขนาดตัวอักษรให้ใหญ่กว่าเดิม สำหรับการเผยแพร่และจัดจำหน่าย อาจอยู่ในวงจำกัดของผู้อ่านซึ่งแตกต่างจากหนังสือพิมพ์ไทยที่สามารถพบเห็นได้ตามแผงขายหนังสือพิมพ์ทั่วไป กลุ่มตัวอย่างจึงเสนอว่า ควรประชาสัมพันธ์ และควรวางแผงขายตามสถานที่ต่าง ๆ ให้มากขึ้นก็เป็นได้

ข้อจำกัดการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งเสียนเยอะเปื้อน มีอายุมากกว่า 60 ปี และส่วนใหญ่ไม่มีอาชีพคือ เป็นพ่อบ้านและแม่บ้านนั้น อาจทำให้ผลการวิจัยในเรื่องความคาดหวัง พฤติกรรมการเปิดรับ และความพึงพอใจของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งเสียนเยอะเปื้อนถูกจำกัดเฉพาะกลุ่ม มิได้เป็นภาพรวมกลุ่มผู้อ่านทั้งหมดของหนังสือพิมพ์ซึ่งเสียนเยอะเปื้อน ทั้งนี้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นชาวจีนโดยส่วนใหญ่่นั้นเป็นสิ่งที่กระทำได้ยาก เนื่องจากคนจีนส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจการค้าเป็นหลัก อีกทั้งนักธุรกิจที่ไม่มีเวลาในการตอบแบบสอบถาม จึงทำให้ผลการวิจัยที่พบในครั้งนี้อธิบายได้ในเชิงแนวโน้มความคิดเห็นเฉพาะกลุ่มเท่านั้น ไม่สามารถอธิบายในเชิงภาพรวมของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งเสียนเยอะเปื้อนทั้งหมดได้

ข้อเสนอแนะสำหรับองค์กรหนังสือพิมพ์

1. การที่ผลการวิจัยพบว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งเสียนเยอะเปื้อน ส่วนใหญ่มีอายุมากซึ่งอาจมีข้อจำกัดทางด้านสายตา สำนักพิมพ์จึงอาจนำข้อมูลไปใช้วางแผนในการผลิตโดยเพิ่มขนาดตัวอักษรให้ใหญ่ขึ้น
2. หนังสือพิมพ์ควรปรับปรุงการเสนอข่าวที่รวดเร็ว ฉับไว เพื่อจูงใจผู้อ่านยิ่งขึ้น หนังสือพิมพ์ควรเพิ่มสาระความรู้วิชาการใหม่ ๆ ให้ผู้อ่านบ้าง ส่วนข่าวสังคมชาวจีนควรเสนอข่าวให้กระชับขึ้น
3. การเพิ่มสีสันในเล่ม อาจช่วยให้ผู้อ่านสะดวกตามีความน่าสนใจน่าอ่านมากยิ่งขึ้น

4. หนังสือพิมพ์ควรตรวจสอบกลุ่มผู้อ่านทั้งหมด เพื่อทราบถึงความต้องการของผู้อ่าน และนำมาใช้ในการปรับปรุงต่อไป

5. หนังสือพิมพ์ควรประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น และควรวางแผนขายตามสถานที่ต่าง ๆ ให้มากขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้อ่านมากขึ้น

6. องค์กรที่ผลิตหนังสือพิมพ์จีน สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้วางแผน ปรับปรุงเนื้อหาสาระ และรูปแบบการนำเสนอ ให้ตรงกับความต้องการของผู้อ่านต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเฉพาะกลุ่มผู้อ่านที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเพียงส่วนหนึ่งของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์ชิงเสียนเยอะเป้า จึงควรมีการวิจัยในลักษณะเดียวกัน หรืออาจจะมีการวิจัยในรูปแบบอื่นเพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้อ่านหนังสือพิมพ์จีนมีอยู่ทั่วประเทศ ลักษณะประชากรในแต่ละพื้นที่จะมีความแตกต่างกัน จึงอาจทำให้ความต้องการ และรสนิยม ในการอ่านแตกต่างกัน

2. การวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ นอกจากกลุ่มผู้อ่าน เช่น ฝ่ายผู้ผลิต ผู้บริหารและฝ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหนังสือพิมพ์ ควรมีการศึกษาวิจัยในเชิงสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview) เพื่อจะได้ทราบแนวนโยบาย การวางแผนการบริหาร เนื้อหา และองค์ประกอบอื่น ๆ ขององค์กรผู้ผลิตหนังสือพิมพ์จีนว่ามีหลักการและวิธีการดำเนินงานในการผลิตหนังสือพิมพ์จีน ทั้งในด้านรูปแบบ เนื้อหา และวิธีการนำเสนออย่างไร

3. การทำวิจัยครั้งต่อไปควรทำการสำรวจความพึงพอใจในการอ่านหนังสือพิมพ์จีนฉบับอื่นนอกเหนือจากชิงเสียนเยอะเป้า เพื่อจะได้เปรียบเทียบความแตกต่างของหนังสือพิมพ์ฉบับต่าง ๆ

4. ข้อมูลที่ได้จากการวิจัย สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาความรู้ด้านวิชาการ ที่เกี่ยวข้องกับนิเทศศาสตร์ในเรื่องความคาดหวัง พฤติกรรมการเปิดรับ ความพึงพอใจในสื่อชนิดอื่น ๆ นอกเหนือจากหนังสือพิมพ์